Četvrtak, 30.10.2014.g.

Pogledao sam na sat. 7.27. Supruga je otišla na posao a ja sam zapalio

vatru u peći i krenuo pisati neki prijedlog sa posao sa mojim bivšim

poslodavcem. Ne znam da li će što biti od toga ali moje da ja učinim što

mogu a ostalo je njegovo i BOŽJA VOLJA.

No, prvo sam otišao na svoj e-mail da vidim da li imam kakvu poruku.

I naravno, kako to već biva kada nas Gospodin želi ojačati, dobijemo

SNAGU, MIR I RADOST na posve neočekivan način.

Sada je to bio e-mail jedne drage sestre u vjeri. Čitajući ga, i njezina

prekrasna svjedočanstva o doživljajima na ispovijedima, NJEZINO

SLAVLJENJE GOSPODINA, NJEZINE SPOZNAJE O TOME DA JE

ON TU ZA NAS, STALNO, jednostavno su mi natjerale suze u oči.

SUZE RADOSNICE.

Tako sam ja ujutro, 7.27 je bilo, PLAKAO OD RADOSTI ZA

SEBE, ZA NJU, ZA SVE KOJI ĆE OVO ČITATI.

JER SAM PONOVNO SPOZNAO TOLIKO ŽIVU PRISUTNOST MOJEG

LJUBLJENOG GOSPODINA U SVAKOM TRENUTKU MOJEG ŽIVOTA,

ŽIVOTA TE DRAGE SESTRE U VJERI, U ŽIVOTIMA SVIH NAS.

O, KAKO SAM RADOSTAN!

KAKO SU SAMO NAJEDNOM SVI MOJI PROBLEMI POSTALI NIŠTA.

JER MOJ LJUBLJENI GOSPODIN JE TU, KRAJ MENE.

SADA MI JE "DOŠAO" KROZ E-MAIL TE DRAGE SESTRE U VJERI.

TAKO DOLAZI SVIMA NAMA.

SAMO MORAMO OTVORITI SRCA, MAKNUTO SVOJE "JA OVO, JA

ONO" I OSLUŠKIVATI ŠTO NAM GOSPODIN ŽELI DATI I

PORUČITI.

MENI JE DANAS, U OVO JUTRO, DAO NEOPISIVU RADOST …

EVO E-MAILA TE DRAGE SESTRE U VJERI. NEMAM MU ŠTO ZA

DODATI.

"Pozdrav , Ivane....

Prošli vikend bila sam, u Međugorju...iskustvo ispovijedi koje

sam tamo doživjela stvarno me se duboko dojmilo. Već neko

vrijeme razmišljam kako bih rado to (moja razmišljanja i

iskustva dobrih ispovijedi, što sam nešto i napisala o tome) i

s drugima podijelila.

Kako ti veliš - sa svima koji će to htjeti čitati, jer samo dragi

Bog zna kad će to i koga i na koji način negdje dotaknuti,

koja misao ili rečenica , možda će netko naći nešto za sebe....

Zato šaljem ovo svoje razmišljanje i svjedočanstvo, pa ako ga

želiš objaviti na svojoj stranici, Bogu hvala...

Za ovaj put toliko....

Sigurna sam da nikako nije slučajno da sam ovu tvoju stranicu

otkrila upravo ove godine, od prije mjesec dana, i jako se jako

iznenadila kako neke duhovne stvari doživljavamo i shvaćamo

na vrlo sličan način, zato mi je tvoje pisanje tako blisko..□ i

mada sam tek počela čitati, možda desetak□ naslova tek,□□□ za

mene je to vrlo vrlo korisno□ i poticajno□ !!!

Bog te blagoslovio, Tebe□ i sve tvoje□ !!

SVJEDOČANSTVO

Nekako sam u posljednje vrijeme počela više razmišljati o

značenju ispovijedi, ili bolje rečeno o svećenicima koji nas

ispovijedaju. Razmišljam što sve moram reći od svojih grijeha

u koje padam, koje ponavljam i ponovo činim, da sam neki put

sama sebi teške i preteška, pa još to rei naglas pred

svećenikom.... Bože, što sve oni moraju slušati ! Koliko

grijeha, koliko jada, ljudske bijede, padova, slabosti, ... ma

svega... koliko se u ispovijedima naslušaju !! Pa i oni su samo

ljudi !! Kako mora da ih to pogodi, i njih, kad čuju toliko naše

prljavštine.....

I tako, prije par mjeseci pripremajući se za ispovijed i nekoliko dana unaprijed, a da nisam znala gdje točno i kad ću se moći ispovjediti, a planirala sam ići u jedno marijansko svetište gdje se obično i radnim danom ispovijeda, ... počela sam unaprijed moliti za svojeg ispovjednika. Počela sam moliti da mi dragi Bog „posloži „ da dođem na ispovijed dobrom i strpljivom svećeniku, kojem ću bez straha moći izreći sve što me muči, a istovremeno da njega, tog mog ispovjednika, Duh Sveti prodahne i nadahne da me može saslušati a da se ne sablazni, ili da me ne „špota „ previše . Jer znala sam, ionako sam sama dovoljno jadna zbog svog pada i grijeha koji

sam navukla, pa ne treba mi još osuda, ... Bože molim te za

svećenika , da mi može kazati koju utješnu riječ, koju blagu

riječ, savjet, da bude milosrdan....

I tako sam nekako unaprijed molila , imala to u mislima, i molila

Duha Svetoga i Majku Božju da naiđem na dobrog

ispovjednika, i u sebi ga blagoslivljala unaprijed. I tako se

dogodilo da sam napokon došla na ispovijed.... i bilo je to takvo

olakšanje, predivno iskustvo, rasterećenje, pa sam na kraju

onako iskreno u sebi zahvaljivala i blagoslivljala još više baš

tog svećenika koji me ispovjedio i dao odrješenje. I ponovo i

ponovo zahvaljivala dragom Bogu što nam je dao ispovijed i

ispovjednike koji nas rješavaju tereta.....

Pa sam od onda svaki put kad idem na ispovijed počela isto

moliti za ispovjednika, što mi do sada nije bio običaj, nego sam

molila samo za dobru ispovijed, A sad molim i za svećenika

koji me ispovijeda i svaki put je ispalo „super“ , odnosno,

osjetila sam mir i smirenje u duši, i olakšanje, koje mi je

siguran znak Božje ljubavi i opraštanja.

Pa bih željela preporučiti i svima drugima - molite za svoje

ispovjednike !! Molite ta svećenike , i oni su samo ljudi ! I

njima je sigurno koji puta teško slušati sve naše prljavštine ,

padove koje ponavljamo, grijehe... pitam se kako ih to ne

slomi ? Sigurno zato jer im je sam Isus dao snagu i silu Duha

Svetoga da to mogu , jer ne ispovijedamo se samo svećeniku

nego Isusu samome....

Molimo za naše ispovjednike, da imaju snage i strpljenja i

ljubavi u ispovijedanju , da nam budu pravi posrednici božje

milosti. Molimo za svoje ispovjednike i blagoslivljajmo ih !!!

Nedavno sam bila u Međugorju, Krenula sam na to hodočašće

bez nekih posebnih očekivanja, u želji da samo malo

„osunčam dušu „ u onom velikom MIRU i ozračju molitve

koji svuda tamo zrači. I tako, ništa ne očekujući, doživjela

sam ovo, predivno, za mene jako , jako duboko iskustvo

ispovijedi..... Bogu hvala !!

Moja međugorska ispovijed....

Stala sam u red koji mi je bio najbliži, nekako nasumice. Malo

sam se ogledala oko sebe i svugdje je bilo otprilike isto ljudi.

Čekala sam u redu ne razmišljajući o ničem posebno,. Znala

sam samo da se želim ispovjediti, da se očistim, kako bih se

opet mogla pričestiti. Malo kasnije , došao je svećenik u

susjednu, praznu ispovjedaonicu te je dio ljudi iz mojeg reda

požurio tamo, da budu brže gotovi. Ja sam nekako odlučila da

se neću gurati, pa sam ostala tu gdje jesam. Oko mene neki su

ljudi pričali, žamor stotine glasova bio je dosta velik.

Pomislila sam na ono što sam nedavno negdje čula ili

pročitala, nisam sigurna, kako je pravo čudo Međugorja u

tome koliko ljudi na jednom mjestu strpljivo u redu čeka

satima na ispovijed , da bi sa sebe skinuli teret grijeha, i još

više - kako svećenici u Međugorju s nevjerojatnom strpljivošću

ispovijedaju pokajnike satima, po svakakvom vremenu, često

i na suncu i na vjetru i na zimi... U to sam se i sama uvjerila te

subote navečer, za vrijeme i nakon večernje mise, dok je puhao

ledeni vjetar. Ljudi su se zamatali u debele zimske jakne ,

kape i kapuljače, neki su donijeli i deke iz soba, vani na

otvorenom prostoru, jer je vjetar prodirao do kosti, a neki

su svećenici ispovijedali sjedeći na klupama oko crkve , već po

potpunoj noći, hladnoći, na tom vjetru, jer su ispovjedaonice

bile pune ! O blagoslovljeni bili !!!

I kad mi je to došlo u misao, najednom sam osjetila potrebu da

se pomolim za svojeg ispovjednika,. Nisam imala pojma tko je

unutra, kome ću doći... ali sam počela moliti zazive :Dođi Duše

presveti, sa neba nas posjeti zrakom svoje milosti... za njega,

i za sebe. Za njega , da ga Duh Sveti prodahne i nadahne da

bude blag i strpljiv u ispovijedi, i za mene da se iskreno

ispovjedim. I molila sam tako ponavljajući, i Duhu Svetom, i

Zdravomarije a red ispred mene se počeo pomicati. Primijetila

sam da u prosjeku svaka ispovijed ne traje duže od svega

nekoliko minuta. Nekako je i meni laknulo, jer , eto, bit ću na

vrijeme gotova, prije nego počne krunica, pa da stignem u

miru moliti. Osim toga, tu je i moja kćer koja me čeka negdje

oko crkve, da se ne smrzne dotle i da budemo skupa na

krunici. I dođem i ja na red. Uđem , kleknem, prekrižim se , a

da svećenika nisam pravo ni pogledala, i kad sam htjela nešto

izustiti, u grlu me stisne. Umjesto riječi krenule su suze. U

glavi mi je zašumjelo, jedva sam progovorila. Kad sam

napokon uspjela izreći ono što me muči, osjetila sam da me

svećenik sluša s punom pažnjom, strpljivo. … Bogu hvala !

Nakon kraće šutnje, počela su pitanja, a poslije savjeti. Ostali

smo u razgovoru.... Baš to mi je falilo, takva, ispovijed, takav

razgovor, takva milost... U zadnje vrijeme me posebno muči

jedan problem, jedna kušnja, i ispovijedam se ,ali sam u sebi

nosila tihu neispunjenu želju i potrebu da se o tome malo

dublje i temeljitije sa svećenikom porazgovaram. I eto, po

milosti Majke Božje Međugorske, kraljice mira, baš sam ovdje

to doživjela takvu mogućnost, takvu milost....

Umjesto rutinske ispovijedi, ostala sam unutra gotovo sat

vremena. Nisam znala koliko je vremena prošlo, ali kad sam

izašla i pogledala na sat, bila sam šokirana. Kao da mi je

vrijeme stalo.

U jednom trenutku pomislila sam na ljude vani koji čekaju, koji

su se vjerojatno kao i ja ponadali da će biti za par minuta

gotovi... najprije mi je bilo žao i osjetila sam se malo kriva

što zadržavam red jer svatko od njih isto ko i ja očekuje da

dođe na ispovijed, ali sam odmah zatim pomislila kako je ovo

milosno vrijeme, milosni trenutak za mene i da ne trebam

osjećati grižnju savjesti nego naprotiv, jer Bog je za mene

upravo sada tu i On je sretan da se mi susrećemo, da sam

došla k Njemu, i On mi baš sada ovdje progovara po riječima

ovog svećenika....

O kako sam bila sretna kad sam dobila odrješenje ! Miješale

su se suze sreće, uzdah olakšanja i spontani smiješak. Kad

sam već bila na izlazu, prvi put sam doživjela da mi svećenik

veli ove riječi : Čestitam ! Odlična ispovijed !!! Molit ću za

vas sutra na jutarnjoj misi! - I on se nasmjehnuo. Hvala vam,

Bog vas blagoslovio !- rekla sam i ja , i izašla. O Bože, koja

radost , koja sreća ! O Bože , hvala ti, hvala ti !! Majčice mila

međugorska, hvala ti !!!

Izašla sam van sa suzama, ali ovaj put sa suzama

radosnicama. Nisam gledala ljude koji čekaju u redu.....

Cijelu tu večer bila sam pod snažnim dojmom te ispovijedi,

svega što mi je svećenik izrekao, koje savjete mi je dao, po

dojmom da mi je sam Isus preko njega jasno progovorio....

Još sam puno, puno kasnije sabirala dojmove, pa i drugi dan, a

naveče u sobi , uzela sam jednu bilježnicu i u nju zapisala

neke misli, svećenikove riječi, savjete....

O Bože, kako si velik !

O Bože, kako si dobar !

Hvala ti Isuse, hvala ti, hvala Ti....

Hvala Ti što me čistiš, što mi daješ novu priliku, što mi praštaš,

što me voliš...

Hvala Ti Isuse, 1000 Ti puta hvala...tako sam sretna...

I pomozi mi molim Te, pomozi mi molim Te, pomozi mi da se

držim odluka koje sam donijela na toj ispovijedi, pomozi mi

da imam uvijek pred očima ono što je za mene dobro, stvarno

dobro - a to je Tvoja volja, a ne moje sebične želje ... pomozi

mi Isuse da ustrajem!

I hvala ti za tog dobrog svećenika, hvala Ti što me saslušao,

savjetovao, hvala Ti što si ga nadahnuo da mi veli baš one riječi

koje sam ja sad trebala čuti, hvala Ti što si mu dao strpljenja

i mudrosti da mi govori , nadahnut Tvojim Duhom...

Blagoslovi ga .....

Hvala Ti Isuse za sve dobre svećenike koji nas ispovijedaju....

Blagoslovi ih 1000 puta !!!

Imam i drugih prekrasnih iskustava s ispovijedi.... podijeli ti

ću s vama ovdje još jedno, iskustvo s Marije Bistrice... u

jednom razdoblju mogu života kad mi je bilo posebno teško...

Ušla sam u ispovjedaonicu samo sa žarkom željom da sa sebe

što prije skinem teret grijeha, ne sjećam se da li sam se

pomolila za ispovjednika ili ne .... ali bila je to jedna predivna

ispovijed, puna suza kajanja, dobrih i blagih svećenikovih

riječi, pitanja i zatim savjeta... ali ono što mi je posebno ostalo

u sjećanju je ovo :

IZMEĐU MOJIH RIJEČI I SUZA, U JEDNOM TRENUTKU PODIGLA

SAM POGLED I POGLEDALA SVEČENIKA. ONO ŠTO SAM TADA

VIDJELA NEĆU ZABORAVITI DO KRAJA ŽIVOTA.

VIDJELA SAM ISUSA, SRELA SAM ISUSOV POGLED !!.

IZ SVEĆENIKOVIH OČIJU GLEDAO ME ISUS !!

TOLIKA NEOPISIVA LJUBAV, MIR, PRAŠTANJE, STRPLJENJE,

RAZUMIJEVANJE, SUOSJEĆANJE .... JEDNOSTAVNO LJUBAV !

SAM ISUS ME POGLEDAO!!

BIO JE TO ISUSOV POGLED, potpuno sam sigurna u to !

POGLED NEOPISIVE LJUBAVI !!!

Izašla sam van sa ispovijedi s osjećajem neopisive sreće,

osjećajem da mogu letjeti, dok su mi suze mutile pogled...

Poslije sam od silne sreće zagrlila prijateljicu koja je bila sa

mnom, a kad sam joj pokušavala prepričati i objasniti što sam

doživjela, jedva sam nalazila riječi. Najsnažniji dojam tog

pogleda bila je NEOPISIVA LJUBAV koja me prožela i koju

sam osjetila do dna duše. Samo silna LJUBAV, LJUBAV I

MIR..... ne znam da li je svećenik toga bio svjestan ili ne , ali

kroz njegove oči tada me pogledao Isus.....

Hvala Ti Isuse, hvala Ti Isuse, hvala Ti isuse, toliko ti hvala !!!

Kako si velik, kako si dobar, kako si predivan !!!

Hvala Ti Isuse !!!"

BESKRAJNO TI HVALA MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE NA SVIM TVOJIM

SVJEDOCIMA ŠIROM SVIJETA.

NEKA TVOJI VJEČNI BLAGOSLOVI PRATE

NJIH I NJIHOVE OBITELJI, NEKA ONI BUDU

SVJETLO ZA MNOGE KOJE SI TI ODLUČIO

SPASITI!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

I SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI

OTKUPIO PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ

SVOJEG PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

MOLITE ZA NAS GRIJEŠNIKE!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.